

கயைசதைத் து கணவனை
வழியனுப் பிய பிறகு
கதவுகள் தாழிட டால்,
நீ யும் நானும்
வண்ணத் துப் பிச் சிகளாய்
விளையாண்ட பொழுதுகள்
மனதுக் குள் வந்த மரூம் .

கூடகைகள் நம் மிடம்
இருந்த போதும்
நன்றைத் து கொண்டே
வீட்டுக்குச் சென்ற நாட்கள்,
ஐன்னல் வழியாக
மழை பாரக் கும் போதெல்லாம்,
கிழிந்த கூடகைகள்
இறங்கும் நீர்த்துளியாய்
நினைவுகளின் வழிந் திடும்.

உன் பிறந்த நாளொன்றுக்கு
அழகிய தோடிகள் இரண்டு
அணிந்து வந்தாய்,
அதுபற்றி நான்கடேக
அப்பாபட்டகஷ்டம்பற்றி
அழுததே ர்த்தது விட்டாய்,
நிறைய நகையணிந்து,
மணக்கோலத்தில் ஒருநாள்
நான் நின்றபோது
நீ அழுத நிமிடங்கள் தான்
நினைவில் வந்தது.

நம் கனவு இல்லம் பற்றி
விளையாட்டாய்
நீ வரதைக் கோடுகள் தான்
நிஜத்தில் இப்பொழுது
என் வீடாய் நீ ண்டுகிடக்கிறது.
ஆனால்,
சமயைலறை ஒன்றைத் தவிர
மற்ற அறைகளில்

Written by

Saturday, 23 January 2010 07:32 -

அதிகம் எனக் கு வலையில்லை.

உன் கண்ணில் ஒருநாள்
தபசு விழுந்த போது
உதடு குவித்து
ஊதி எடுத்த நிமிடங்கள்,
வீட்டு முழுவதும்
பபிந்திருக்கும் தபசியை – நான்
கட்டிப் பரெக்கும் போது,
உடன் வந்து ஒரு
உண்மை சொல்லும்,
இவை எளிதில் அகற்ற கபிய
தபசியல்ல என்று.

பிரிந்த
தோழியே..
பிறகு,
நீ யொரு நாள்
வயதுக்கு வந்துவிட்டாய்
அதுபோலவே
நானும் ஒருநாள்.

அத்தோடு
நம்பள்ளிப் பயணங்களும்
பாதியில் நின்றன...
கழட்டி விடப்பட்ட
இரயில் பட்டிகளாய்.

எல்லாம் இருக்கட்டும்,
நாம் இருவரும்
கைகோர்த்து நடுநுந்திரம்
நடந்த நாட்கள்
எவ்வளவு சுகமானவை
சுதந்திரம் கொண்டவை.

இப்பொழுது – நீ

எங்கே
எப்படி இருக்கிறாய் என்று
எனக்கு தெரியாது.
ஆனால்.
நானும் இருக்கிறேன்
என்குழந்தைகளுக்கு
நல்ல தாயாக...
என் மாமனார் - மாமியாருக்கு
நல்ல மருமகளாக...
என்கொளுந்தனாருக்கு
நல்ல அண்ணியாக...
என்கணவருக்கு
நல்ல மனைவியாக...
மொத்தத்தில்
என் சூயம் தோலதைத்
வாழ்க்கையொன்றில் ஓட்டியபடி.

என்ன விழிக் கிறாய்,
அதற்கான நிகழ்வுகள்
என்னிடம் நிறையை உண்டா.

இதோ
இன்று கட்ட,
தலெங் கானா பிரச் சனை மூதல்
ருச் சிகா வழக் கு வரண
சுடும் வார்த் தகைளால் விளக் கிய,
முகம் தெரியா
சுகோதரனொருவன்,
“சமீக மாற்றத் திற் கானது
இந்த இதழ்
வாய் ப்பு இருந் தால்
வாங்கி பபியுங் கள்” என்று
என் னை பார்க் க,
மௌனமாய் நின்ற நான்...
‘வீட்டில் ஆள் இல்லையென்றே’
அனுப்பி வதைத் தனை.

—

Written by

Saturday, 23 January 2010 07:32 -

ஐஐஐஐஐஐஐஐ :சனென்னை எம்.ஜி.ஆர் நகர் பகுதியில் “புதிய ஜனநாயகம்” இதழ் விற்க சனெற்ற
போது, ஒரு வீதியில் குறைந்தபட்சம் நான்கைந்து பெண்களிடமாவது இயல்பாய்
இப்பதில் வரும். அப்பதில்களின் விளவையே இக்கவிதை.

<http://www.vinavu.com/2010/01/23/saturday-poems-15/>